

Udlån til ægtefælle fra virksomhedsskatteordningen[©]

Af advokat (L) Bodil Christiansen

Advotax Advokatfirma

www.Advotax.dk

Med negativ rente af bankindeståender er det fristende for ægtefæller at låne hinanden beløb med henblik på at reducere indeståender og dermed reducere den negative rente. For personer med bankindeståender placeret i virksomhedsskatteordningen kan det være en mindre god ide.

Efter lovgivningen om ægtefællers formueforhold bevarer ægtefæller under ægteskabet i formueretlig henseende status som to selvstændige, af hinanden uafhængige personer. Hver ægtefælle råder således alene over egen formue og hæfter alene for egen gæld.

Disse grundlæggende ægtefælleformueretlige principper indebærer bl.a., at aftaler mellem ægtefæller som udgangspunkt har samme gyldighed som aftaler mellem en ægtefælle og en tredjepart. Ligeledes kan en ægtefælle eksempelvis pådrage sig et erstatningsansvar overfor den anden ægtefælle.

Principperne indebærer videre, at ægtefæller som udgangspunkt kan indgå aftaler om udlån mellem hinanden, herunder udlån af likvider.

Der er derfor som udgangspunkt ikke noget til hinder for, at den ene ægtefælle udlåner kontante indeståender til den anden ægtefælle. Mellem ægtefællerne **indbyrdes** gælder dette som udgangspunkt også vedrørende udlån af midler med henblik på at opnå en rentebesparelse. **Om pengeinstituttet respekterer** et sådant udlån med den konsekvens, at den negative rente reduceres for parterne set under ét, er en anden sag.

For en erhvervsdrivende ægtefælle med bankindeståender placeret i virksomhedsordningen,

Lørdagsartiklen 19. juni 2021

kan et udlån til en ægtefælle imidlertid få konsekvenser, der er langt mere byrdefulde end en negativ rente.

Overfører en erhvervsdrivende ægtefælle således midler fra denne ægtefælles virksomhedsordning til den anden ægtefælle, anses udlånet i skattemæssig henseende som en hævning i virksomhedsordningen på linje med hævninger til andre private formål. Det medfører, at det udlånte (hævede) beløb skal beskattes som personlig indkomst og dermed med op til højeste marginale skat med fradrag af tidligere betalt virksomhedsskat.

Dette gælder, uanset om formålet med udlånet til den anden ægtefælle alene var at spare en negativ rente, og at den erhvervsdrivende ægtefælle således havde et så at sige forretningsmæssigt formål med udlånet.

Og det gælder endvidere, uanset om ægtefællerne hver især driver en virksomhed og hver især anvender virksomhedsordningen. I dette tilfælde anses udlånet hos den anden ægtefælle (låntageren) som et indskud i virksomheden, som dog kan føres på mellemregningskontoen i virksomheden, da der er tale om et kontantudlån.

Er udlånet allerede foretaget, kan der være mulighed for en opnå en skattemæssig omgørelse, således at udlånet med tilladelse fra skattemyndighederne tilbageføres, og ægtefællerne på denne baggrund stilles, som om udlånet ikke var foretaget.

En sådan skattemæssig omgørelse forudsætter imidlertid som nævnt en tilladelse fra skattemyndighederne, som alene kan gives, hvis en række betingelser er opfyldt.

Hovedbetingelsen er i denne forbindelse, at dispositionen, dvs. udlånet, ikke i overvejende grad var båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter. Overførsel af kontante midler til en ægtefælle med henblik på et undgå en negativ rente til banken indebærer ikke i sig selv nogen form for skattebesparelse eller skatteudskydelse.

Endvidere er det bl.a. krav for omgørelse, at udlånet har haft væsentlige utilsigtede skattemæssige virkninger og at forholdet har været lagt klart frem for skattemyndighederne

— o —